

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ansvar for redere af færger, handelsskibe og fiskerfartøjer.
(Beslutningsforslag nr. B 24).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets villige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Spm. nr. S 148****1) Til statsministeren af:****Gade (SF):**

»Er det regeringens synspunkt, at Den Økonomiske og Monetære Union i EF skal etableres hurtigst muligt?«

Skriftlig begrundelse

Efter det i pressen oplyste, f.eks. Politiken den 1. november 1990, har udenrigsministeren på et offentligt møde, hvor bl.a. Giscard d'Estaing deltog, gjort etableringen af en økonomisk og monetær union hurtigst muligt til et af fire hovedpunkter i en dansk Europapolitik.

Efter den store usikkerhed, der er opstået efter EF-topmødet i Rom den 27.-28. oktober 1990 om regeringens synspunkter om en økonomisk og monetær union, finder spørgeren det vigtigt, at statsministeren nu giver Folketinget en klar beskrivelse af, hvad der er regeringens synspunkt, og hvad regeringen er gået med til på EF-topmødet.

Gade (SF):

Ifølge referat i Politiken skal landets udenrigsminister have fremført ønsket om, at Den Økonomiske og Monetære Union etableres hurtigst muligt. På den baggrund – da det jo ikke er en helt ligegyldig person, der har udtalt sig om sagen – ønsker jeg at få at vide fra statsministeren, om det er regeringens politik.

Det er blevet ekstra interessant, efter at EF-topmødet har sat en dato for indførelse af anden fase og dermed sat det danske memorandumets indhold i et særligt lys.

Statsministeren (Poul Schlüter):

I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Rom – det var jo den 27. og 28. oktober i år – blev den 1. januar 1994 fastsat som en slags måldato for overgangen til anden fase af ØMU'en. Men det forudsætter sandelig, at en lang række betingelser bliver opfyldt forinden, og så skulle der i begyndelsen af anden fase oprettes en ny Fællesskabsinstitution. Men hvad den skal beskæftige sig med i den såkaldte anden fase, vil først blive afklaret på den kommende regeringskonference.

Hvad angår regeringens holdning, kan jeg sige, at den stadig er udtrykt i det danske EF-memorandum. Heri siges:

»For at høste de fulde økonomiske fordele af ØMU'en finder den danske regering det mest hensigtsmæssigt med en kort anden fase med hurtig overgang til den endelige fase.«

Med disse Romkonklusioner ser det ud til, at de forberedende faser, første og anden fase, godt kan komme til at vare 6-7 år. Hvor man vælger tidsmæssigt at lægge grænsen mellem første og anden fase, mener vi ikke i sig selv er afgørende. Det afgørende må være, hvilket indhold anden fase får, og dette fastlægges som nævnt på den kommende conference.

Gade (SF):

Jeg ved ikke, hvor klart et svar jeg fik her. Jeg forstår nærmest statsministeren sådan, at regeringen ikke mener, den har bundet sig til 1. januar 1994 for overgangen til anden fase – det står ellers i konklusionerne fra topmødet, som statsministeren ikke har protesteret mod – men det må vi jo have opklaret.

Det andet, som egentlig har drevet mig til at stille spørgsmålet, er, om statsministeren er enig i det, udenrigsministeren har udtalt på en Venstrekonference, nemlig at regeringen ønsker en økonomisk og monetær union hurtigst muligt. Hovedspørgsmålet må efter min mening være, om man ønsker en økonomisk og monetær union hurtigst muligt, som udenrigsministeren siger, eller man ikke gør det.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg har sandelig ganske samme synspunkt som udenrigsministeren – det har vi alle i regeringen – nemlig et ønske om, at ØMU'en kan komme til at fungere hurtigst muligt. Men jeg må minde om, at Romkonklusionerne peger